pag. 826.

Sün om pengid piimal mõstud,
Anumed hõbel õõrutu.
Küdü istub küllá pääle,
Ai ~~saal~~ sün salwe ähre pääle.

№ 107.

Emakene ennekene,
Ära mu panna paigadeta,
Andagi asemideta,
Kingi kirja karjadeta.
Pallass jään ma paigadeta,
Alasti asemedeta,
Kehwast kirja karjadeta.
Pane mu mehe meeledeta,
Kaasa kaala armudeta.
Kui meil õnne süs elame,
Kui meil terwist-tehme tööda.
Wõi ei õnnetu elada,
Terwiseta tetta tööda.
— Küdü läeb küla wäwüsse, —
Küdü wüb oma hobese;
Nadu naideltse mehele —
Nadu wüb lauda lambeida
Kirja karjast kehwass jäänule.
Ära su wüass willa päälta,
Ära saias saia päälta:
Wüass su wü warale.
Wäits sul kulunu käena,
Ohakida otsijale,
Nõgessida nõudijale.
Mis oli teile nällastele?

pag. 827.

Hiire kints teil kellerina,
Konna latakud laena;
Teil om aidan haganida,
Salwe põhjan sammalida.
Tuleb ~~tulex~~ tuule mujalt maalta,
Lõhnakene lõuneesta —
Aab tema aidast haganida,
Salwe põhjast sammalida
Juhani hoosteen perana.
Kus mu kullasta warada,
Mis oli meile küllastelle?
Ait oli harjani rügida,
Salw oli täisa terida,
Härja kints meil kellerina,
Sia latakud laena.

№ 108.

Kaasitaja laul.

Üts mul ütel: laula, laula,
Teine ütel: lase, lase,
Kolmas ütel: kuku, kuku!
Mis ma kuku kurwa lindu,
Laula laitsme leenalene!
Ma laula läbi mureda!
Suu mul laulab, süa muretseb,
Meeli mõnda mõtteliie.
Küll saab mullale muretse,
Küll saab kalmule kahetse,
Ala liiwa pista leina;
Küll saab suu süski pista,
Keel waesel olla waita,